

РЕШЕНИЕ

№ 6290

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4704** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по две жалби: касационна жалба, подадена от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ депозирана чрез пълномощника главен юрисконсулт С. Л., срещу Решение от 10.01.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, с което е отменено издаденото от него Наказателно постановление № Р-10-1009 от 16.12.2019 г., с което на П. „СЪГЛАСИЕ“ АД за нарушение на чл.15, вр. чл.12, пар.1, б. „а“, подбуква „i“ в, предложението „сключване на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансови инструменти“ от Регламент (ЕС) №596/2014, на основание чл.23, ал.2, т.3, предложение първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти (ЗПИМЗФИ) е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 (петдесет хиляди лева). и частна жалба от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ депозирана чрез пълномощника главен юрисконсулт Б. Г. срещу Определение от 05.04.2022 г., постановено по същото дело, с което в производство по чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК е оставено без уважение искането за изменение на решението от 10.01.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав в частта му за разноските. Според касатора

решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК

Счита, че изводите на СРС в решението са немотивирани, не почиват на събраните доказателства и в този смисъл да в противоречие с приложимия материален закон. Според касатора неправилен е изводът на СРС, че процесните три сделки от 26.02.20219 г. не дават подвеждащи сигнали относно предлагането и търсенето на акциите от капитала на „Химимпорт“ АД. Оспорва се и изводът на въззивния съд, че при сключване на сделките не са нарушени равните условия за участие в търговията, тъй като времето между подаване на нарежданията позволява да се включат и други учасници. В тази връзка твърди, че неправилно са възприети свидетелските показания на актосъставителя, че вратата между подаване на нарежданията е позволявало да се включат и други учасници в търговията с акции на „Химимпорт“ АД на 26.02.2019 г. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител юрисконсулт Г. се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни инстанции.

В частната жалба са изложени доводи, че определението е неправилно, тъй като СРС не е отчел, че присъдените разноски за адвокатско възнаграждение надхвърлят с 2000 лева минималния размер на възнаграждението за трите съдебни инстанции. Присъденото възнаграждение е прекомерно, доколкото при първоначалното разглеждане на делото пред всяка съдебна инстанция е провеждано само по едно съдебно заседание, а при повторното му разглеждане пред СРС са проведени две съдебни заседания. Според изложеното в жалбата фактическата и правна сложност на делото не обосновават присъждането на разноски в размер на 8400 лева, независимо от размера на наложената имуществена санкция в минимален размер от 50000 лева. Счита, че не е налице извършване на действия по защита на интересите на жалбоподателя над обичайните. По тези съображения се иска отмяна на определението и намаляване на присъдените разноски за адвокатско възнаграждение. Ответникът, П. „СЪГЛАСИЕ“ АД, чрез процесуалните си представители в съдебно заседание оспорва касационната жалба и частната жалба с доводи за тяхната неоснователност. Претендира присъждането на разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбите са неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна. Частната жалба като подадена в срока по чл.230 АПК и от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване съдебен акт съгласно чл.229, ал.1, т.2 АПК вр. чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. чл.144 АПК, неблагоприятен за нея, е допустима.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №Р-10-1009 от 16.12.2019 г., с което на П. „СЪГЛАСИЕ“ АД за нарушение на чл.5, вр. чл.12, пар.1, б. „а“, подбуква „i“ в, предложението „сключване

на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансови инструменти“ от Регламент (ЕС) №596/2014, на основание чл.23, ал.2, т.3, предложение първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти (ЗПИМЗФИ) е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 (петдесет хиляди лева).

От събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за установено, че във връзка с постъпила в КФН /Управление „Надзор на инвестиционната дейност“/ информация от ЗАД „Армеец“ относно договор между последния и П. „Съгласие“ АД за покупко-продажба на финансови инструменти – 300 000 акции от капитала на „Химимпорт“ АД, сключен на 10.09.2018 г., била извършена проверка от длъжностно лице - старши експерт У. в отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби“ при Дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ в Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН. Във връзка със същата е поискана от „Централен депозитар“ АД справка за всички сключени сделки от 01.07.2018 г. с предмет акции на „Химимпорт“ АД. Въз основа на информацията от представената справка било установено, че за периода от 01.07.2018 г. до 04.06.2019 г. на регулиран пазар между пенсионните фондове, управлявани от П. „Съгласие“ АД, от една страна, и ЗАД „Армеец“, от друга страна, били сключени три сделки с номера 20190226000000303, 20190226000000306 и 20190226000000307, с обем на прехвърлените акции от капитала на „Химимпорт“ АД от 275000 акции. Чрез сделки 20190226000000303 и 20190226000000307 П. „Съгласие“ АД придобила от името и за сметка на ДПФ „Съгласие“ съответно първо 199 500 акции и впоследствие още 500 акции. Чрез сделка 20190226000000306 П. „Съгласие“ АД придобила от името и за сметка на ППФ „Съгласие“ още 75 000 акции. Всички сделки били сключени при единична цена за акция от 2,04 лв., а продавач в сделките било ЗАД „Армеец“. Установено било, че първата от трите сделки била най-голямата, сключвана на регулиран пазар с акциите от капитала на „Химимпорт“ АД за периода от 01.07.2018 г. до 04.06.2019 г., а сделките от 26.02.2019 г. между управляваните от П. „Съгласие“ АД фондове и ЗАД „Армеец“ за 275 000 акции формирали 73% от дневния обем по позицията на „Химимпорт“ АД на регулирания пазар на Б. - С. и 3,66 % от сключените сделки по позицията. Като съобразил фактическата обстановка във връзка с посочените сделки, а именно предварителна договореност между П. „Съгласие“ АД и ЗАД „Армеец“, подаване на нарежданията от двата субекта последователно, което е видно от поредните им номера, генерирани от системата на регулирания пазар, и разликата в подаването им от няколко секунди, проверяващият орган стигнал до извод, че поведението на П. „Съгласие“ АД, действаща от името и за сметка на управляваните от нея фондове, и ЗАД „Армеец“ при подаване на нарежданията за търговия и сключените вследствие на тях сделки на 26.02.2019 г., кореспондира с практиката, посочена в точка 3, буква „в“ от раздел 1 на Приложение II в предложение „сделки, извършени в резултат от издаването на нареждания за купуване и продажба по почти по едно и също време, с много сходно количество и сходна цена, от различни страни, но в съгласение - тази практика обикновено е известна като „неправомерни съгласувани нареждания“ от Делегиран регламент (ЕС) 2016/522 на Комисията за допълване на Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаването на определени публични органи и централни банки на трети държави, показателите за манипулиране на пазара,

праговете за разкриване, компетентния орган, който да бъде уведомяван при забавяне, разрешението за търговия по време на забранителния срок и видовете подлежащи на уведомяване сделки на лицата, които изпълняват ръководни функции.

Формиран бил извод, че чрез своето целенасочено поведение П. „Съгласие“ АД и ЗАД „Армеец“ извършили действия по договаряне на сделки, които да бъдат сключени на регулиран пазар, организиран от Б.-С., включително са извършили съгласувани действия по подаване на нареждания за търговия, които да бъдат изпълнени на регулиран пазар с акции от капитала на „Химимпорт“ АД, което поведение дало подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на акциите от капитала на „Химимпорт“ АД и нарушило разпоредбата на чл.15, вр. чл.12, §1, б.,а“, подбуква „i“ в предложението „сключване на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансов инструмент“ от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба.

При така установеното на 02.07.2019 г. ст. експерт У. съставил срещу П. „Съгласие“ АД акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №Р-06-586/02.07.2019г., в присъствие на представляващите дружеството. Подаденото писмено възражение срещу АУАН не е уважено и на 16.12.2019 г. било издадено атакуваното НП №Р-10-1009/16.12.2019 г.

При така установеното от фактическа страна СРС е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в предписаната от закона форма и съдържание съгласно чл.42 и чл.57 ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН, като АУАН е издаден в 3-месечния срок по чл.34 ЗАНН. НП е издадено по реда и правилата на ЗАНН, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за неговата отмяна. Издадено е от компетентен орган, произнесъл се в законовоустановения 6-месечен срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, като съдържа задължителните реквизити по чл.57 ЗАНН. Описаното нарушение съответства напълно на това, визирано цифрово и текстово в АУАН. Правилно е определена датата на нарушението – 26.02.2019 г., когато са извършени трите сделки, чрез които са прехвърлени 275000 акции от капитала на „Химимпорт“ АД от ЗАД „Армеец“ АД на ДПФ „Съгласие“ и ППФ „Съгласие“.

За да отмени НП СРС е приел, че нарушението не е доказано. Според мотивите му предварителната договореност между конкретните субекти, така, както е посочено в НП, не предполага дискриминационни условия на регулирания пазар, организиран от Б., и по никакъв начин не го манипулира. Според въззивният съд осъществяват три сделки на 26.02.2019 г. и последователните нареждания за покупка и продажба на акции от капитала на „Химимпорт“ АД, за които се твърди, че са довели до невъзможност на останалите инвеститори да се включат в търговията, не са довели до промяна в цената на акциите чрез симулиране на активност и по никакъв начин не са нарушили равните условия за участие, тъй като възпросните нареждания са направени през платформата на инвестиционния посредник и времето между тях позволява да се включат и други участници. За да изведе последния извод, въззивният съд се е позовал на показанията на свидетелите У. и К.. Св. У. е заявил, че на процесната дата са сключени 82 сделки, от които тези на жалбоподателя са само три, а останалите 79 са сключени от други участници. От писмените доказателства по делото СРС е извел извод, че за периода от 01.07.2018 г. до 06.06.2019 г. са налице 2952 сделки на „Химимпорт“ АД, като П. „Съгласие“ има 578 сделки, а ЗАД „Армеец“ АД – 4 сделки,

което предполага намерение на П. „Съгласие“ АД да сключи договора и да декларира интерес към сделките на „Химимпорт“ АД. Посочено е също, че първата от трите сделки била най-голяма, сключена на регулирания пазар с акциите на „Химимпорт“ АД за периода от 01.07.2018 г. до 04.06.2019 г., а сделките от 26.02.2019 г. за 275000 акции формирали 73% от дневния обмен на позицията на „Х.“. От сайта на „Инфосток“ за данни за търгувани акции на „Х.“ СРС е установил, че към 20.11.2018 г. и към 04.04.2019 г. има изтъргувани по-високи обеми за периода. Предвид това е приел, че за визирания период са налични и други сделки с такъв обем, поради което не става ясно на какво почива констатацията в НП, че със сделките от 26.02.2019 г. се дават подвеждащи сигнали към останалите участници на пазара по отношение акциите на „Химимпорт“ АД и как именно трите сделки манипулират пазара. По тези съображения СРС е счел, че констатираното като фактическа обстановка по случая не може да бъде субсумирано под правната норма на чл.15, вр. чл.12, пар.1, б. „а“, подбуква „i“ в, предложението „сключване на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансови инструменти“ от Регламент (ЕС) №596/2014. Въззивният съд е приел, че по делото не е установено по безпорен и категоричен начин П. „Съгласие“ АД да е дала подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на акциите от капитала на „Химимпорт“ АД, като по този начин да е нарушена посочената разпоредба. При тези мотиви НП е отменено като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора КФН е осъдена да заплати на дружеството жалбоподател претендираните от него разноски за трите съдебни инстанции в размер на 8400 лева. Така претендираният размер е прието, че не е прекомерен, с оглед направеното от процесуалния представител на ответника възражение, предвид естеството на делото, броя проведени съдебни заседания и материалния интерес по него. На основание подадена молба от КФН е постановено обжалваното в настоящото производство Определение от 05.04.2022 г., с което в производство по чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК е оставено без уважение искането за изменение на решението от 10.01.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав в частта му за разноските. СРС е приел, че не е налице прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, и произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, но при неправилно приложение на материалния закон.

В конкретния случай приета за нарушена от АНО е разпоредбата на чл.15, вр. чл.12, §1, б. „а“, т. i от Регламент /ЕС/ № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба, съгласно която: никое лице няма право да участва или да се опитва да участва в манипулиране на пазара, което манипулиране, включва следните дейности: а) сключване на сделка, даване на нареждане за търговия, както и друг тип поведение, което: i) дава или е вероятно да даде неверни или подвеждащи сигнали по отношение на предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент, свързан с договор за стоки или продаван на търг

продукт, основан на квоти за емисии. Прието е, че е налице в предложението „сключване на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансов инструмент”. Отговорността е ангажирана по чл.23, ал.2 т.3 от ЗПМПЗФИ, т.е. „сделки, извършени в резултат от издаване на нареждане за купуване и продажба по почти едно и също време, с много сходно количество и сходна цена, от различни страни, но в съглашение“.

От събраните в хода на въззивното производство доказателства настоящият съдебен състав счита, че нарушението е доказано.

Безспорно е, че сделките, сключени на 26.02.2019 г., с които е прието, че е извършено нарушението, са сключени въз основа на договора от 10.09.2018 г. между П. „Съгласие“ АД и ЗАД „Армеец“ АД, с който е уговорено ЗАД „Армеец“ АД да продаде на управляваните от П. „Съгласие“ АД пенсионни фондове 300000 акции от капитала на публичното дружество „Химимпорт“ АД, като това да стане на регулирания пазар, организиран от Б. не по-късно от 31.03.2019 г. Спорният въпрос, относим към съставомерността на нарушението, е дали и как със сключените сделки на 26.02.2019 г. е подаден подвеждащ сигнал и дали същият е засегнал равните условия на участниците. От събраните доказателства е установено, че тези три сделки формират 73% от обема на позицията на „Химимпорт“ АД, т.е. представляват значима част от сключените за деня сделки с акции от тази емисия на този ден. От друга страна, установено е, че за периода от 01.07.2018 г. до 04.06.2019 г. среднодневният обем на сключените сделки с акциите от емисията на „Химимпорт“ АД е бил 26179 акции, а с трите сделки на 26.02.2019 г. са прехвърлени 275000 акции. В същото време повечето сделки, които са сключени на същата дата са били с обем между 150 и 8000 акции. Предвид това се стига до извода, че сигналите, дадени с процесните сделки са подвеждащи, защото прехвърления обем между страните не кореспондира с пазарните условия по позицията на „Химимпорт“ АД, тъй като многократно надхвърля среднодневните търгувани обеми по тази позиция за период близо една година. С процесните три сделки са нарушени равните условия за осъществяване на търговия с финансови инструменти на регулирания пазар, тъй като от установения механизъм на подаване на нарежданията е видно, че сделките не са сключени на основата на пазарния принцип, а целенасочено и на база предварително съгласуване /договор от 10.09.2018 г./, като така е нарушен недискриминационния принцип за срещане на насрещни нареждания между купувач и продавач, който е в основата на търговията на регулирания пазар. Макар че сключения на 10.09.2018 г. договор не води до манипулиране на пазара на финансови инструменти, със същият П. „Съгласие“ АД си е гарантирало предлагане на емисията на „Химимпорт“ АД в размер на 300000 акции независимо от пазарните условия, според които, видно от доказателствата по делото за търговията, предоставени от Б., среднодневният обем по позицията е намалявал, като всеки участник разчита на информацията, която е налична в дневник с нарежданията за търговията на Б.. За разлика от останалите участници П. „Съгласие“ АД е разполагало с информация за обема на 300000 акции, които си е гарантирало с подписания договор. За останалите участници е било видно само предлагането, съответно извършеното прехвърляне на 275000 акции от капитала на „химимпорт“ АД на

26.02.2019 г., което за същите е сигнал за повишен обем на търговията с този финансов инструмент. Но тези три сделки не са сключени на пазарен принцип, а на база предварителна договореност между страните, която е характерна за нерегулирания пазар. Предвид това се стига до извода, че тези три сделки дават подвеждащи сигнали относно търсенето и предлагането на акции от капитала на „Химимпорт“ АД. Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че действията по сключените три сделки на 26.02.2019 г. попадат в хипотезата на чл.12, ;1, б.“а“, подбуква „i“ в предложение „сключване на сделки, които дават подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансови инструменти“ от Регламент (ЕС) №596/2014.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на СРС, че при сключване на сделките не са нарушени равните условия за участие в търговията, доколкото според въззивният съд времето между подаване на нарежданията позволява да се включат и други участници. Безспорно е установено от доказателствата по делото, че насрещните нареждания, в резултат на които са сключени трите сделки, са подадени в рамките на 3-4 секунди. В този интервал това е невъзможно. Необосновано в тази връзка СРС се е позовал на показанията на свидетеля У., видно от които, същият е заявил, че другите участници са имали възможност да се включат в рамките на сесията, която е времеви интервал, през който могат да се сключват сделки на борсата, т.е. в рамките на официално обявения интервал на 26.02.2018 г. Следователно, нарушен е недискриминационния принцип, при който би следвало да се осъществява търговията на регулирания пазар.

Неоснователно СРС се е позовал и на установеното, че от сайта на „Инфосок“ е видно, че за периода 20.11.2018 г. – 04.04.2019 г. имало изтъргувани по-големи обеми с акции. Това е така, защото по отношение на тези сделки не е установена предварителна договореност между страните по тях.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че нарушението е установено. Като е стигнал до други правни изводи, СРС е постановил неправилно решение, в нарушение на материалния закон. Предвид това същото следва да бъде отменено. Вместо него следва да се постанови друго, по същество на спора, с което НП да бъде потвърдено, доколкото напушението правилно е санкционирано по чл.23, ал.2, т.3, вр. ал.1, т.3 ЗПМПЗФИ с наложена имуществена санкция в минимално предвидения в тази разпоредба за ЮЛ размер.

Отмяната на решението води и до отмяна на определението, с което е отхвърлено искането за изменението му в частта за разноските.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на касатора за присъждане на разноски за всички съдебни инстанции. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Според ал.4 на чл.63д ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д ЗАНН /в случая НП/, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като според ал.5 размерът на присъденото възнаграждение не

може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Предвид изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати на КФН разноски за юрисконсултско възнаграждение за въззивните производства в размер на по 120 лева, а за касационните – по 100 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 10.01.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, с което е отменено Наказателно постановление № Р–10–1009 от 16.12.2019 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №Р–10–1009 от 16.12.2019 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на П. „СЪГЛАСИЕ“ АД за нарушение на чл.15, вр. чл.12, пар.1, б. „а“, подбуква „i“ в, предложението „сключване на сделка, което дава подвеждащи сигнали по отношение на предлагането и търсенето на финансови инструменти“ от Регламент (ЕС) №596/2014, на основание чл.23, ал.2, т.3, предложение първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ) е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 (петдесет хиляди лева).

ОТМЕНЯ Определение от 05.04.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав, с което в производство по чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК е оставено без уважение искането за изменение на решението от 10.01.2022 г., постановено по НАХД №16436 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав в частта му за разноските

ОСЪЖДА П. „СЪГЛАСИЕ“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни инстанции в размер 440 /четиристотин и четиридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.